

Boudewijn De Groot, Kindertijd

O, mijn kindertijd,
kijk niet naar mij met zulke bange ogen.
Je stuurde me zelf de wereld in
en ik weet ook niet hoe het komt
dat duizend en n dingen
zelfs nu nog steeds niet mogen.

Heus, ik voel mee met jouw machtsfantasien,
je trappelende ongeduld,
maar ik ben nog nauwelijks op weg,
er moet nog veel gebeuren
en we zijn het eens:
een kinderhand is niet gauw gevuld.

O, mijn kindertijd,
kijk niet naar mij met zulke bange ogen.
We kregen de wereld nog niet klein,
omdat ik nog groeide en even vergat
dat wat jij van mij verwachtte
altijd zwaarder heeft gewogen.